

ботенъ день? (17) И това като говореше той, посрамявахъ се всичкитѣ които му се противяха; и всякийтъ народъ се радваше за вситѣ славни дѣла негови.

(18) Казваше още: На какво е подобно царството Божие? и на що да го уприлича? (19) Подобно е на зърно синапово което человекъ зѣе и посѣя го въ градината си; и порасте и станъ дърво голѣмо, и птициитѣ небесни прѣвѣтавахъ въ неговитѣ вѣтви.

(20) И пакъ рече: На какво да уподобимъ царството Божие? (21) Подобно е на кнасъ който като го зѣе жена скри го въ три мѣри брашно докль вкисна всичкото.

(22) И като отиваше въ Иерусалимъ, мислуваше прѣзъ градоветѣ и прѣзъ селата та поучаваше. (23) И нѣкой си му рече: Господи, малцина ли сѣ които ще се спасятъ? А той имъ рече: (24) Подвизавайте се да възбегете прѣзъ тѣснитѣ врата; защото мнозина, казвамъ ви, ще искатъ да възбѣгъ, и не ще да могатъ. (25) Слѣдъ като стане стопанинѣтъ на къщата и затвори вратата, а вси останете вънъ, и начнете да хлопате на братата и да казвате: „Господи, Господи, отвори ни, и той отговори и ви рече: „Не ви знамъ отъ къдѣ сте; (26) тогазъ ще начнете да казвате: Ядохми прѣдъ тебе и пяхми; и на нашитѣ улици си поучавахъ. (27) И още рече: Казвамъ ви: Не ви знамъ отъ къдѣ сте; „махитѣ се отъ мене всинца които работите неправда. (28) Тамъ же бѣде плачъ и скръцание съ зѣемъ „кога видите Авраама и Исаака и Якова и вси пророци въ царството Божие, а вась че сте испадени вънъ. (29) И ще дойдатъ отъ истокъ и западъ, и отъ сѣверъ и югъ, и ще сѣднать въ царството Божие. (30) И, ето, тамъ послѣдни които ще бѣждатъ първи, и има първи които ще бѣждатъ послѣдни.

(31) Въ него день дойдохъ нѣкой Фарисей, и казваха му: Пазѣй и си види отъ тукъ, защото Иродъ иска да тя убие. (32) И рече имъ: Идѣте и кажѣте на тази лисица: Ето, бѣсове испаждамъ, и правѣхъ испѣления днесъ и утрѣ; и въ третий день се ъсвѣршвамъ. (33) Но трѣбва азъ днесъ и утрѣ и въ другий день да идѣ; защото не е възможно пророкъ да загине вънъ отъ Иерусалимъ. (34) Иерусалиме! Иерусалиме! ти който пророцитѣ избивашъ, и пратениитѣ до тебе съ камене биешь, колко пати поискахъ да съберѣ чадата ти както птица пилити си подъ криль, и не рачихте! (35) Ето, оставя се „вамъ домитъ вашъ пусъ; и истина ви казвамъ че нѣма да ви видите дори дойде ермѣето когато ще речете: „Благословенъ който иде въ името Господне.

ГЛАВА 14.

И една сѣбота когато дойде той въ къщата на нѣкого си началника на Фарисейтъ да иде хлѣбъ, тѣ имаха очитъ си на него. (2) И, ето, имаше прѣдъ него нѣкой си человекъ красничавъ. (3) И отговори Иисусъ та говореше на законницитѣ и на Фарисейтъ и рече: „Позволено ли е да цѣли нѣкой въ сѣббота? (4) А тѣ млечехъ. И зѣ та го испѣви, и пусна го. (5) И отговори на тѣхъ и рече: „Кой отъ вась, ако би падналъ оседлать или волать му въ яма, не би го на часъ извадилъ въ сѣботенъ день? (6) И не можашъ на това да му отговоришь.

(7) Рече пакъ притча на званиитѣ, като гледаше какъ избиратъ първитѣ за сѣднене мѣста, и казваше имъ: (8) Кога ти кани нѣкой на свадба, не сѣдай на първото мѣсто, да не би да е призовалъ и друго по почтенъ отъ тебе, (9) и дойде този който е поканилъ и тебе и него и ти рече: Дай мѣсто на тогова, и тогазъ начнешъ съ усурмявяване да захванешъ послѣдното мѣсто. (10) Но „кога ти поканяшь, иди и сѣди на послѣдното мѣсто, за да ти рече, кога дойде този

мат. 13; 31. Мар. 4; 30.

мат. 8; 35. Мар. 6; 6.

мат. 7; 13.

иоан. 7; 34. 8; 21. 13; 33. Рим. 9; 31.

псал. 32; 6. Иса. 55; 6.

мат. 25; 10.

гл. 6; 46.

мат. 7; 23. 25; 12.

мат. 7; 23. 25; 41.

ст. 25.

псал. 6; 8. мат. 25; 41.

мат. 8; 12. 13; 42. 24; 51.

мат. 8; 11.

мат. 19; 30. 20; 16.

мат. 10; 31.

евр. 2; 10.

мат. 23; 37.

лев. 26; 31; 32.

псал. 69; 25. Иса.

1; 7. Дан. 9; 27.

мих. 8; 12.

псал. 118; 26.

мат. 21; 9. Мар.

11; 10. Гл. 19; 38.

иоан. 12; 13.

—

мат. 12; 10.

исх. 23; 5. Втор.

22; 4. Гл. 13; 15.

прит. 25; 6; 7.